

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 262/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Rímskokatolíckej cirkvi Biskupstva Banská Bystrica**, Námestie SNP 19, Banská Bystrica, IČO 00 179 086, zastúpenej advokátskou kanceláriou FALIS & Partners, s. r. o., Lermontovova 14, Bratislava, IČO 51 769 654, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Falis, proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12 C 254/2015-467 z 9. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. **O d k l a d á** vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12 C 254/2015-467 z 9. októbra 2020 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) č. k. 12 C 254/2015-467 z 9. októbra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie, ako aj priznania náhrady trov konania.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 254/2015 rozsudkom z 23. februára 2018 žalobu sťažovateľky zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 26. februára 2020 rozsudok okresného súdu potvrdil a sťažovateľku zaviazal zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. V súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) okresný súd uznesením z 19. augusta 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom uložil sťažovateľke povinnosť nahradiť žalovanému v 1. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 63 313,05 eur (výrok I) a žalovanému v 2. rade povinnosť nahradiť trovy prvoinštančného konania v sume 0 eur.

4. Proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podali sťažovateľka a žalovaný v 1. rade sťažnosť v súlade s § 239 ods. 1 CSP.

5. Okresný súd napadnutým uznesením z 9. októbra 2020 zmenil prvý výrok uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom z 19. augusta 2020 tak, že sťažovateľku zaviazal nahradiť žalovanému v 1. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 89 252,95 eur, a vo zvyšku ponechal uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom nedotknuté. V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že sťažnosť podaná sťažovateľkou bola podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

6. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, pretože podľa jej názoru bola ňou podaná sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podaná včas. Zároveň namieta, že náklady na úkony právnej pomoci uplatnené a priznané žalovanému v 1. rade nepovažuje za účelné a žalovaný v 1. rade na ne nemal reálny právny nárok. Napadnuté uznesenie považuje sťažovateľka za arbitrárne a nepreskúmateľné z dôvodu, že nespĺňa zákonné náležitosti pre riadne rozhodnutie.

7. Sťažovateľka taktiež navrhla, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia, keďže by ním hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

10. V ďalšom konaní bude ústavný súd predovšetkým hodnotiť možné porušenie označených práv sťažovateľky napadnutým uznesením okresného súdu.

11. V konaní o prijatej ústavnej sťažnosti ústavný súd následne rozhodne aj o ďalších požiadavkách sťažovateľky uplatnených v petite ústavnej sťažnosti.

II.1. Odloženie vykonateľnosti:

12. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

13. V danom prípade vzhľadom na charakter, závažnosť problematiky a skutočnosť, že na základe napadnutého uznesenia už bolo začaté exekučné konanie proti sťažovateľke, ktoré by mohlo v končenom dôsledku privodiť ujmu sťažovateľke, ústavný súd vyhovel jej návrhu a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

14. Rozhodnutie vo veci odloženia vykonateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu neprejudikuje meritórny záver ústavného súdu vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľky.

15. V súlade s § 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

16. Podľa § 131 ods. 2 zákona o ústavnom súde odklad vykonateľnosti môže ústavný súd zrušiť aj bez návrhu, ak sa v priebehu konania ukáže, že pominuli dôvody, pre ktoré sa nariadil, alebo sa ukáže, že tieto dôvody vôbec neboli dané.

17. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokových častí tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2021

Libor Duľa
predseda senátu